

Uboj zagrešila ženska. Redkokdaj se zgodi v Sloveniji, a tokrat pa moramo v tem resnem vojnem času beležiti, da je celo ženska zagrešila najostrejšo obsodbo vredno krvavo dejanje. V vinogradu posestnika Alojzja Maleka na Gajskem vrhu pri Sv. Urbanu pri Ptujju sta kopala gospodar in njegova žena. Pri tem delu sta jima pomagala zakonca Ivan in Jožefa Drakšič. Med delom je prišlo med Malekom in Drakšičem do prepira, v katerega sta se vpletli tudi obe ženski. Iz kreganja se je rodil pretep. Močnejši Drakšič je vrgel Maleka. Po na tleh ležečem Maleku pa je začela v trenutni pobesnelosti udrihati z motiko na vso moč Drakšičeva žena. Ko je hotela Malekova pomagati ter braniti svojega moža, je dobila še ona od podivjanske par hudih udarcev z motiko. Drakšičeva je razbila Maleku glavo tako, da je obležal na mestu mrtve, njegovo ženo pa so prepeljali radi resnih poškodb v ptujsko bolnišnico. Ubijalko so orožniki koj zaprli.

Dve večji vlomilski tatvini. V Lešju v občini Škofja vas pri Celju je bilo vlomljeno od neznanec v hišo Martina Črepinška, kateremu je bilo okradenih moških in ženskih oblek za 4000 din. — V Zrečah pri Konjicah je bilo vlomljeno pri gostilničarki Matildi Kovše, kateri so odnesli lopovi gotovine za 31.000 din in še precej drugih predmetov.

Podlegel prebitju lobanje. Ivan Bratuša iz Kostivnice pri Rogasli Slatini je napadel 27 letnega posestnika Jurija Furmana iz Drevenika pri Kostivnici. S kolom mu je prebil lobanjo. Hudo poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer pa mu niso mogli več pomagati in je podlegel poškodb.

V vlakcu ob dragoceno zlato uro in verižico. Na voznji po železnici od Laškega do Celja je nekdo sunil Adamu Kinciu, posestniku v St. Juriju ob juž. žel., 10.000 din vredno zlato uro in verižico. Poleg Kincia sta sedela v vlakcu dva lepo oblečena gospoda, ki sta se z njim razgo-

varjala in sta v Celju izstopila. Po izstopu obeh elegantno napravljenih žeparjev je Kinci opazil, da sta šla najbrž ta dva z njegovo uro in verižico.

Tolovaji umorili čuvaja rudniškega konzuma v Trbovljah. V noči na nedeljo je postal na dvorišču rudniškega konzuma na Vodah v Trbovljah žrtev tolovaškega umora znani čuvaj Urh Dogodek. Družba vlomilcev je pripravila čuvaju zasledo, da bi lažje izropala blagajno konzuma. Roparju, kateri bi naj opravil s čuvajem, se je slednji hrabro postavil po robu in je napadalec celo zbežal. Po pobegu prvega so navallili na Dogodeka pajdaši in eden mu je prizadejal s sekuro smrten udarec na čelo. Urh se je zgrudil v mlaki krvi. Drugo jutro so ga našli mrtvega. Čuvaju so roparji odvzeli samokres in denar.

Velika vlomilska tatvina. V Kranju je bilo v noči vlomljeno od neznanec v urarno g. Rudolfa Rusa. Še neodkriti storilci so odnesli raznih predmetov za 60.000 din.

Dveletna zaporna kazen. Pred senatom okrogne sodišča v Celju se je vršila 4. junija razprava proti Emanuelu Zelinka, prokuristu kemične tovarne v Hrastniku. Obtoženi je 15. aprila popoldne pred tovarniško pisarno v Hrastniku ustrelil 39 letnega odpuščenega delavca kemične tovarne Vinka Gačnika iz Hrastnika. Za razpravo je vladalo veliko zanimanje ljudi iz Hrastnika in Celja. Razprava je trajala od 8 do 17.30. Zelinka je navajal v svoj zagovor, da je prišlo do nesrečnega slučaja radi tega, ker je živel že dve leti v strahu radi Gačnikovih groženj, da ga bo ta ubil. Sodišče je obsodilo Zelinka na dve leti strogega zapor, na 1000 din povprečnine, na stroške celjske bolnišnice za zdravljenje prvotno samo v treh zadetega Gačnika, na plačilo pogrebnih izdatkov 1281 din in na plačilo kazenskega postopanja. Zelinkin zagovornik dr. Korun iz Ljubljane je prijavil priziv.

Pomanjkanje grozi — največje škodljivce pa pitamo!

»Slov. gospodar« že dolga leta beleži upravičene pritožbe kmetov o veliki škodi, katero jim povzroča po sadovnjakih, v vinogradih in poljih divjačina. Tozadevne pritožbe kmetovalcev so se tako razmnožile, da moramo o teh kričečih krivicah spregovoriti resno besedo na naslov banske uprave, ki se bo morala postaviti za zaščito kmeta napram gosposkim lovskim zakupnikom.

Odkar je lovstvo dobro organizirano, dela z vso močjo na to, da se je tolikanj škodljiva divjačina usodopolno razmnožila. Pred zajcem ni kmet varen celo leto. Srnjad in divja perutnina pa mu uničujeta posevke v zgodnji spomladi, skozi poletje in na jesen.

Lovski zakon vsebuje določbo o cenzitvi po

divjačini povzročene škode in o povrnitvi. Ves postopek pa je združen z Bog znaj kolikermi poti in še s stroški za oškodovanega.

Banski upravi je dobro znano, koliko je trpelo naše sadjarstvo to zimo radi pozebe. Več škode nego mraz je povzročil letošnjo zimo sadnemu drevju zajec. Ta škodljivec je uničil na tisoče po par let starih sadnih dreves. Pri cenzitvi te škode pa priznavajo cenilci

Bodoče matere morajo paziti, da se izognejo vsaki lenivi prebavi, posebno zaprtju, z uporabo naravnih »Franz-Josefov« grenke vode. »Franz-Josefova« voda se lahko zavziva in učinkuje že po kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Reg. po min. soc. pol. in pr. zbr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

Kratke tedenske novice

Predsednik našega senata g. dr. Anton Korošec se je pripeljal 10. junija v Bukarešto. Na kolodvoru v romunski prestolnici ga je sprejel predsednik romunskega senata in drugi odličniki. Dr. Korošec je bil sprejet od kralja Karola v avdienco.

Francoška vlada se je preselila iz Pariza bolj proti jugu v mesto Bordeaux, kjer je bila tudi med svetovno vojno.

V Franciji je okrog dva milijona belgijskih beguncev, 70.000 Luksemburčanov in 50.000 Nizozemcev.

V Rusiji živi precejšnje število Nemcev. Po zadnjih poročilih se ti Nemci s precejšnjo naglico izseljujejo nazaj v Nemčijo.

Anglija je uvedla obvezno vojaško dolžnost za vse svoje državljane brez omejitve.

Sovjetska Rusija in Italija sta uvedli med seboj zopet redne diplomatske stike.

Angleži in Francozi so umaknili svoje čete iz severne Norveške. Norveški kralj in vlada se mudita v Veliki Britaniji. Norveški kralj Haakon pravi v posebnem proglasu na narod, da se bo borila vlada na drugih bojiščih za svobodo Norveške. Angleži so se umaknili zato, da ne cepijo svojih moči na raznih bojiščih.

Stalni svet, Balkanske zveze se bo sestal v najkrajšem času. Zunanji ministri Jugoslavije, Romunije, Grčije in Turčije bodo podali ob tej priliki izjavo, da vztraja Balkanska zveza pri svoji nevtralnosti.

Življenje v Parizu, kjer so slišali prvič groz topov s fronte 9. junija, je bilo v noči na 10. junij še čisto običajno. Avtobusi in podzemeljska železnica so vozili redno.

Po novi odredbi zapade na Angleškem dobiček vsake industrije — ne samo vojne industrije — državi.

Francoško vojno ministrstvo je objavilo, da je zahtevalo prvo bombardiranje Pariza 254 mrtvih in 652 ranjenih. To število so ugotovili naknadno, ko so izkopali žrtve izpod razvalin. Sestreljenih je bilo najmanj 25 nemških letal.

Po podatkih, katere je podal angleški spodnji zbornici ministrski predsednik Churchill, so rešili zavezniški preko pristanišča Dunkerque 335 tisoč vojakov, angleške izgube pa znašajo 30.000 mož in celotni vojni material, med katerim je do tisoč topov.

Poročajo, da je bivši abesinski cesar Haile Selassie pred dnevi odpotoval iz Londona ter je prisel v Sudan v Afriko, kjer je prevzel poveljstvo nad oddelkom domačinske vojske, ki šteje 8000 mož.

Desetletnico vrnitve kralja Karola iz tujine in prevzema oblasti so slavili 7. junija v Romuniji. 74 letni italijanski maršal De Bono je prevzel poveljstvo nad severnimi italijanskimi armadami. De Bono je vodil leta 1935. prvi del skrajna neuspelega vpada v Abesinijo, a je bil pozneje odpoklican.

Prvi bombni napad na tovarne v berlinskih predmestjih je izvedla skupina letal francoske mornarice v noči na 8. junij. Bil je to prvi bombni napad na Berlin.

Mogočni Jurij

Povest iz domačih hribov

»Gotovo še nisi večerjala. Čakaj, ti bom kaj pri- nesla!« je rekla Trezika.

»Ne, ne, Trezika,« se je branila Tilka v joku. »Jesti ne morem. Le pojdi spat in pustita me čez noč tu. K peči v kot se bom stisnila.«

»Kaj še! Spala boš v moji sobi, jaz pa si bom pri materi na divanu postlala.«

»Nikar! Meni ni treba postelje, saj ne bom spala.« Nazadnje se je toliko vdala, da ji je Trezika na klopi postlala. Zaspati seveda vso noč ni mogla, nekaj časa se je jokala, potem je spet molila ali pa grebla po svojih žalostnih mislih.

Drugo jutro se je skušala premagati in je popila z ženskama kavo za zajtrk, vendar tudi zdaj ni hotela nič kaj natančnega povedati, zakaj in kako sta se z možem sprla.

Potem se je počasi odpravila, prisrčno se jima je zahvalila in zavila okoli polj proti domu. Ko je stopila doma v hišo, so se posli, ko so jo zagledali, plaho zgubili, eden ali drugi se je tudi sočutno ozrl. Otroka sta bila v izbi pri teti Katri, ki sta jo skoraj prav tako ljubila kakor mater.

7

Vsa v strahu in vendar odločno je šla po stopnicah in stopila v družinsko sobo, kjer je sedel mož za mizo in strmel mrko predse. Nekaj časa sta se molče gledala, potem je dejala žena užaljeno:

»Jurij, to pa je že preveč, kar si mi sinoči storil. Tega ti ne pozabim.«

»Jaz ti še marsikaj drugega ne pozabim,« ji je odurno odgovoril. »Sicer pa, kje si bila?«

»Pri dobrih ljudeh.«

»Pri fajmoštru seveda, kaj?«

»Ne, pri Treziki in pri njeni materi.«

»Seveda, pri teh terciarkah! In si me očrnila, zdaj bodo jeziki spet godli po vsej fari, kak razbojnik je Končnik.«

»Zaradi mene ne bodo imeli kaj gosti. Jaz nisem ne besede znila, povedala sem le, da si mi hišo zaklenil.«

»Ti sama si si jo. Žena, ki ni zvesta, nima tu kaj iskati.«

»Jurij, tega si ne dam reči,« je vzkripela tudi ona. »Še v mislih ti nisem kdaj prelomila zvestobe. Tu pa imam jaz ravno toliko iskati kakor ti.«

»Bova videla. Če ne nehaš s svojo trmo, si bila danes zadnjič tu.«

»Kaj hočeš s tem reči?«

»Menda govorim dovolj glasno in jasno. Ali me ubogaj, ali pa se izgubi!«

Vojni poročevalci pred 125 leti. Če danes bomo vojna poročila s front in si ogledujemo slike vojnih dogodkov, vemo, da gre za neposredna doživetja mož, ki znajo s fotografiranim aparatom in peresom prav tako ravnati, kakor vojaki s strojnico. V prejšnjih časih pa je bilo drugače. Le v zelo redkih primerih je bilo silkovnemu poročevalcu mogoče doživljati bitke iz najbližje bližine. Ena izmed izjem je bil pred več nego 125 leti lipski bakrorezec in risar Geissler, ki je doživel bitko narodov pri tem mestu in je baš njene zadnje faze ovekovečil z zanimivimi slikami. Dne 19. oktobra 1813. je bil Geissler priča velikega spopada ob Measarskem trgu. Francozi so v umiku bežali skozi